

so zaprta do blažene betlehemske noči. pred zaprtimi vrati se vstijo glavni dogodki od Adama in Eve pa do Zveličarja, ko se vrata zopet odpro. Prijatelji naše katoliške mladine, pridite!

Mala Nedelja. Ideja prave ljudske prosvete in njene velike važnosti zmagovito prodira povsod, tudi v našem kraju. V nedelje, 15. decembra, se bomo vsi prijatelji narodne in krščanske izobrazbe zbrali popoldne po večer- nica. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hol- nje c nam bo obrazložil pomen in način iz- obraževalnega dela. Zberimo se v čim največ- jem številu!

Žiće. Ze dolgo ni nobenega glasu od nas. Pa vendar tudi mi ne spimo. Dne 1. decembra smo imeli ganljivo Slomšekovo proslavo, ki jo je priredila naša šola v Katoliškem društvenem domu. Na praznik Brezmadežne je Mari- jina mladina priredila lepo proslavo. Za tretjo adventno nedeljo dne 15. decembra pa pripra- vlja naše Katoliško prosvetno društvo duhov- no igró »Slehernike«.

Marija Nazarje. Po romantično lepi Savin- ski dolini se vse okrog živahno probujajo ter prirejajo shode in sestanke. Ker je pri nas vse tlo, opravičen človek poprašuje: ali v župniji Marija Nazaret ni nič odrasle naše mladine? Na glas povemo, da so se začeli gi- hati tudi naši fantje ter se trudijo, da poživijo fantovsko Katoliško akcijo. Imeli so pred ne-

давним časom dva sestanka, kjer se je govo- rilo, kako se naj fant udejstvuje pri verskih nastopih in kako naj se vede fant v družbi. Zaonji čas se fantje zanimajo za odrski na- stop. Na ušesa mi je prišlo, da se tukajšnja odrasla mladina marljivo pripravlja in vežba, da vprizori okoli sv. Treh kraljev zelo pod- učno in lepo igro »Zagorski zvonovi«. Fantje in dekleta, prav bo tako! Cenjeno občinstvo naj pa s svojim obiskom dokaže, da cení trud delavne mladine!

Pšecce. V nedeljo dne 15. t. m., ob 15. uri, priredi naše farno občestvo pod vodstvom Prosvetnega društva v Slomškovem domu: Slomšekovo proslavo s petjem, zbornó dekla- macijo, govorom, duhovno igro »Animo« in zaključno sliko. Slomšek naj doseže čast ol- tarja. Zato pridite vsi, zlasti pišečki farani, da se na njegovi proslavi navdušite zanj, ga spoznate natančneje in po svojih močeh tudi potem pospešujete delo za njegovo beatifika- cijo. Vstopnina bo zelo nizka. Na svidenje!

Društva uredite knjižnico! Najbolje je ure- jena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjižarne, račevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Naj- bolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbir- ko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred- zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjižarnah v Mariboru in Ptujju.

šega dolgoletnega župana občine Ranče g. J. Domadenika. Zalujočemu možu naše srčno sožalje!

Pri napetosti

lenivosti črev, preobilni želodčni kislini in za- stoju žolča pomaga prirodna

Franz-Josefova

grenka voda.

1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Osluševcl. Po kratki in mučni bolezní je mirno v Gospodu zaspal 22. novembra blag mladenič Simon Venta. Pokojnik je bil fant velike delavnosti, dober gospodar; delaven kot čebela, ni poznal počitka; dasi že bolan, je vedno rad pomagal vsakemu. Na smrtni po- stelji je z boguvdano potrpežljivostjo prenašal bolečine. V oporoki je določil, naj se križ po- stavi na domačem posestvu. Pri hiši žalosti mu je v slovo spregovoril njegov sosed in pri- jatelj, predsednik občine Osluševci g. J. Lah. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od bli- zu in daleč, prihitali so tudi njegovi prijatelji in znanci iz Maribora, Ptujja in Ormoža. Po- greb je vodil domači g. župnik, ki se je ob od- hodu grobu v prisrčnih besedah poslovil od rajnega. Cerkevni pevski zbor, pri katerem je Simon rad sodeloval, dokler je še bil bolj pri zdravju, mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Dragi Simon, ohraniti te hočemo v hvaležnem spominu! Zalujoči rod- bini pa naše iskreno sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zadnje jesensko cvetje je pokrivalo na mrtvaškem odru belo oblečeno truplo vzgledne 28letne Marijine družbenice Angele Simonič v Andrencih, ki smo jo pred kratkim spremljali k zadnjemu počitku. Jetika jo je mučila čez dve leti ter ji vzela življenje. Potrpežljivo je prenašala vse bolečine, saj jo je v njeni bolezni prišel večkrat krepčat in tolažiti Gospod z angelskim kruhom. Pogreba se je kljub obilnemu delu

udeležilo mnogo župljanov, posebno pa dekl. Marijina družba z zastavo. Ob ganljivih be- sedah č. družbenega voditelja so se zasolzile oči. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše, 2 brata, sestro in sorodnike, naj počiva v Bo- gu! Drugim pa sožalje!

Slivnica pri Mariboru. Po težki in dolgo- trajni bolezni je umrla in bila ob veliki ude- ležbi ljudstva pokopana gospa Domadenik Ema s Pohorja. Pokojnica je bila žena biv-

Beseda o letošnjem knji- ževnem daru Mohorjeve družbe.

Mohorjeva družba nas je tudi letos razve- selila z izdajo 5 knjig za 20 Din.

Koledar je lepo opremljen po zunanosti in po vsebini pa tako mnogostranski ter prak- tičen, da skoro ne more biti brez njega slo- venska hiša.

Koj za Koledarjem moramo posebno po- hvalno omeniti drugi del Slomškovega ži- votopisa. Ta knjiga nam tako lepo, ganljivo

Z ravnine je bil ta dohod, ki ni bil ne visok in ne širok, neviden. Bil bi velik slučaj, ali na- ravnost čudež, če bi bil kedo opazil dohod od spodaj gor. Popotnika sta opazila čudno tvorbo skale v ozadju jezercá, čeravno sta bila že na njo pripravljena po predhodnem obvestilu in na- črtu, šele v trenutku, ko sta se povspela preko roba.

S par naglimi koraki sta obšla za vodopa- dom skriti zastor, ki je bil debel komaj par cm. Skozi dva metra široko razpoko sta gledala v prostorni, poševno nazaj se dvigajoči skalnati obok, ki je prejemal skozi padajočo vodo kakor skozi okno bolj medlo luč.

Po pekočih solčnih žarkih, ki so se odbijali od skalovja med cele ure trajajočim plezanjem, je bilo tukaj prijetno hladno. Zrak je bil čist ter suh in se je dalo sklepati na stalni prepri, ka- terega izvor je kazala svetloba na koncu dol- gega, precej strmega ter navzgor vodečega hod- nika, v katerem je končavalo ozadje oboka.

Glad, izčrpanost, — trepetajoča izčrpanost izsušenega telesa po ogromnem trudu plezanja — kaj jima je bilo vse to sedaj! Ni bilo časa,

misliti nazaj. Brez oddiha sta stopala naprej po hodniku. Čez dobre četrt ure sta dosegla vrh in sta se ogledala.

Brezdvomno sta stala na višini skale. Kraj, na katerega sta stopila iz hodnika, je bil prost ter odprt. Nad seboj sta videla od solnca svetli- kujočo nebesno modrino, po kateri so se pre- peljavali le lahki oblaki. Spredej je bilo videti samo eno vdolbino, ki se je širila blizu roba v jezerce, v katerem se je zbirala voda potoka, ki je prihajal iz soteske v ozadju in se je izlival v vodopadu preko skalovja v spodnje jezerce. So- teska se je zopet dvigala stopnjema. Njene stene niso bile visoke, stale so pa tako blizu skupaj, da je bil prostor med obema napolnjen s senco, v kateri je popolnoma tonila globočina ožine.

Vendar kje za božjo voljo so bila rumena — zlata zrna? ...

Lavison je stopil v vodo in je preiskoval s poželjivimi pogledi prodnato vsebino dna. Ludi Gruber se je nagnil nad vodo, da bi pregledal dno glede bajnih zakladov, ko se je močno pre- strašil.

Presunljiv, zahrpan krič je odjeknil od pe-

dla monopol na nafto in bencin.

Rumunski petrolej za Italijo.

Zadnjega novembra je bila iz Konstanc v Rumuniji odposlana v Italijo velika petrolej- ska pošiljka in sicer: 8600 ton lahkega ben- cina, 6800 ton težkega bencina in 22.000 ton petroleja. To je naj- večja pošiljatev olja, ki je bila odposlana na naslov Italije po svetovni vojni iz Ru- munije.

Velikodušnost italijan- skega vojnega mini- strstva.

Italijansko vojno mi- nistrstvo je povišalo podčastnikom, milični- kom in navadnemu vo- jaštvu v vzhodni Afri- ki plače. Naredniki in podnaredniki v itali-

In vsakemu razumljivo slika in nas prepričuje, da se mora v doglednem času uresničiti to, po čemur hrepeni vsak krščanski Slovenec: Dobili bomo v Slomšku svetnika!

Slovenske večernice so nam prinesle tretji zvezek knjige »Bele menihi«. V tem delu so nam opisani kmečki upori, kolikor se nanašajo na samostan v Stični. Ta zvezek bo prav posebno zadovoljil kmečke naročnike in čitatelje.

Solska in komaj šoli odrasla mladina bo vesela kratke, privlačne in tolikanj vzpodbudne knjige »Vatomikas«.

Zvezek »Zgodovina slovenskega naroda« nam opisuje življenje naših prednikov krog burnega leta 1848. Knjiga nas poučuje o slovenskih razmerah, o trpljenju našega naroda in njegovem odločnem boju napram krivicam iz rok mogočnih tujcev.

Vsak, ki bo prečital letošnji književni dar Mohorjeve družbe, ga bo od srca vesel, bo ostal družbi zvest naročnik in bo tudi agitiral za njo pri vseh, v kojih hiše še ne zahajajo mohorske knjige.

*

Sv. Ana v Slov. goricah. O požaru, ki je pretekli mesec izbruhnil v viničarji Ferdinanda Zvera, smo doznali naslednje podrobnosti: Stara zakonca, ki sta spala v viničarji, nista bila rešena šele po gasilcih, marveč sta prva opazila požar ter začela sama reševati živino, pri čemur so jima prihitei na pomoč bližnji sosedi, ki so rešili še ostalo živino ter s pomočjo daljnih sosedov tudi stanovanjsko hišo. »Rešeni denar« predstavlja ne 7000 Din gotovine, marveč nekaj starega srebrnega denarja. Posestnikov sin Franc, ki je vedel za ta star denar, je udril v kamro in rešil te stare kovance, ki imajo zasebno spominsko vrednost. Gasilci so prihitei na lice mesta, ko je bilo večinoma rešeno, kar se je dalo rešiti. Zaposleni so bili pri preši ter rešili kletna vrata, da ni ogenj prešel v klet.

Kapela pri Radencih. Dne 1. decembra, na izseljeniško nedeljo, se je vršilo blagoslovljanje kapelice Lurške Marije pri Francu Šumaku v Račkem vrhu. Pri tej priliki se je nabralo za naše izseljence 53 Din. Vsem darovalcem: Bog plačaj!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. Pretekli mesec se je v neki noči priplazil neki nepoznani dolgoprstnež na podstrešje Elizabete Kavčič v Pršetincih. Neznavec se je mislil za zimo založiti s precejšnjo količino slanine in morebiti tudi z denarjem. Vsled ropotanja na

podstrešju se je prebudila gđc. Kavčičeva ter lopova pričakala z gnojnimi vilami v rokah na prehodu s podstrešja v vežo. Uzmovič se je pogumno ženske ustrašil ter brez plena popihal v temno noč. — Nekoliko dni pozneje je neki navihan paglavec pri posestniku Janezu Novak v Pršetincih, ko so bili domači zbrani pri obedu pritrđil vsa vrata na svinjakih s tako silo, da je onemogočil vsak pristop s hrano k svinjam. Po trudapolnem delu se je Novakovim šele proti večeru posrečilo zapah odstraniti. — Dne 18. novembra sta si obljubila zakonsko zvestobo v farni cerkvi sv. Tomaža vrli kmečki fant Lovrenc Magdič iz Pršetincev, ki si je zbral za tovarišico na potu življenja Slavico Obratovo, članico Marijine kongregacije in bivšo cerkveno pevko. Obilico božjega blagoslova!

Velika Pirešica. Mnogo se razpravlja in govori zaradi pogodbene pošte, katere se namerava ustanoviti v Veliki Pirešici. Propagira se od vseh strani. Eni so zato, da bi žalska pošta vršila vsakodnevno sefsko dostavo v tuk. občino; drugi pa, da bi se ustanovila pogodbeno pošta v Veliki Pirešici. Za drugo se zavzema občina, da bi ona izvedla vsakodnevno dostavo in to v vsako vas tuk. občine. Od sedajne dostave so imele ugodnosti le nekatere vasi, dočim se večina vasi te ugodnosti niso mogle poslužiti. Za ostale vasi, ki so bile izven dosedajnega dostavnega okolisa, so morali sami ljudje hoditi izpraševati za pošto na mesta, kjer se je pošta puščala od poštnege sela. Na naročitih dnevnikih časopisov ni bilo misliti, ker si jih dobil prepozno v roke, tako

janski koloniji Eritreja bodo prejeli po 7 lir, v Somaliji 8 lir dnevno, ostali podčastniki 6 in 7 lir, vojniki in miličniki pa po 5 in 6 lir dnevno.

Statistika o prevozu.

Italijani so prepeljali skozi Sueški prekop od 21. II. do 23. XI. — 242 tisoč oseb. Istočasno se je odpeljalo iz vzhodne Afrike nazaj v domovino 5300 bolanih Italijanov.

Italijani ob 12 velikih oklopnih avtomobilov.

Na južnem bojišču, in sicer nekaj deset milj južno od Goraheje, je običalo 12 velikih italijanskih oklopnih avtomobilov v neizmernem blatu. Posadka je bila primorana, zapustiti bojna vozila.

čin, sledilo je plahutanje težkih peruti, in ko je pogledal Franc ves zmešan kvišku, se je še lahko zakotalil nazaj in je ušel za las krempljem orjaškega orla, kateri je hotel očitvidno usekati predrznega vsiljivca s kljunom v glavo. Ko je kolobaril med besnim krikanjem v višine, so mu odgovarjali z mogočnega gnezda na zgornjem vrhu leve stene mladiči.

Na prodcu potoka, ki je bil presneto nestalen za njegove noge, bi bil Gruber kmalu spodrsnil. Da bi se obdržal, je omahoval nazaj in prestopil na drugi breg.

Tamkaj ga je že čakal novi strah. Skoraj med njegovimi nogami sta pobegnili z neverjetno naglico dve majhni zeleni kači ter se zgubili med peskom in kamenjem. Franc se ni bal kačje golazni; da je napravil eden ali dva koraka na stran, je bila posledica nenadnega srečanja.

»Le pazi, kače so sigurno strupene«, ga je posvaril Lavison, kateri je bil na pol preplašen in na pol se je smejal, radi smešnosti položaja.

Gruber je še vedno zrl presenečeno za kačama. Videl je še celo množice velikih pajkov s

krži na hrbtih, ki so se zatekli iz njegove bližine pod kamenje.

»Rad bi vedel, odkod so se priklatile kače«, je začudeno pripomnil. »Že davno sva preko meje, v kateri živijo.«

»Ali se ti ne zdi čudno, da je voda tukaj gor precej topla?« je razlagal Lavison. »Gotovo izvira iz toplega vrelca. Najbrž niti v zimi ne zamrzne in daje celii okolici toplo podnebje.«

»Ali si videl zlato?« je vprašal Gruber in je stopil ponovno v vodo.

»Niti sledi o zlatu«, se je glasil razočarani odgovor. »Dozdeva se mi, da naju je stari Indijanec vendarle potegnil.«

»Kaj pa je tole rdeče tukajle?« se je začudil Gruber, ki je pregledoval skozi kristalno čisto vodo dno potoka. Čudno se mu je zdelo, ker je bilo dno potoka posejano z rdečimi pikami, katere so lukale izpod vode kakor strnjena kri.

Pripognil se je in je pobral liki lešnik veliko rdečkasto piko. V primeri z velikostjo je bila iz vode dvignjena stvarca izredno težka. V brezsapni napetosti je drgnil z rdečim lešnikom po iznad vode se dvigajoči skali.

Vsaka
ASPIRIN
TABLETA

nosi Bayer-jev križ kot garancijo za pristnost. Proti vsem bolečinam in prehladu

ASPIRIN

Oglas je registr. pod št. št. 6174 od 1. III. 1935